

РЕШЕНИЕ

№ 87

гр. Стара Загора, 19.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

при участието на секретаря Павлина Г. Т.а
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Гражданско дело № 20235500100603 по описа за 2023 година

Производството е на основание чл.45- 49, чл.52- 53, чл.82- 86 и чл.110-120 от ЗЗД.

Делото е образувано въз основа на Искова молба вх.№ 10790/07.09.2023г. от ищеца- пълнолетния български гражданин Х. М. Г. от гр.Ч., обл.С., против ответника- също пълнолетния български гражданин Д. А. А./от същия град/- в момента пребиваващ в Затвора- С.З., по чл.45 от ЗЗД, в която твърди, че на 07.08.2015г. в гр.Ч., обл.С. е бил умишлено прострелян с изстрел от пистолет от ответника, което е било квалифицирано, като престъпление по смисъла на чл.116, ал.1, т.4, пр.3 във вр.с чл.115 и във вр. с чл.20, ал.2 и чл.18, ал.1 от НК, като ответникът е бил признат за виновен и осъден с влязла в законна сила осъдителна Присъда по н.о.х.д.№ 589/2016г. по описа на ОС- С.З., потвърдена изцяло с въззивно Решение № 165/16.09.2019г. по в.н.о.х.д.№ 532/2018г. по описа на ПАС- Пловдив и с касационно Решение № 60210/19.07.2022г. на ВКС- София, на ефективно наказание „Лишаване от свобода" за срок от 20 г. Заявява, че съгласно заключение на съдебно- медицинската експертиза по писмени данни № 406/2015г. в резултат на изстрела бил получил множество травматични увреждания/гнестрелно нараняване на дясната мишница при което е нарушена целостта на дясната мишнична артерия,огнестрелно нараняване на гръдния кош в дясно, при което е било счупена осмо дясно

ребро, нарушение целостта на десния бял дроб с последващо набиране на кръв и въздух в дясната гръдна кухина/. Извършени били висококвалифицирани оперативни интервенции за спасяване на десния му горен крайник и избягване на опасността от смъртен изход. Счита, че предвид мотивите в осъдителната Присъда на ОС- С.З., макар причинените му телесни увреждания да осъществявали формално медико-биологичните признаци на 2 бр. отделни средни телесни повреди, опасността от смъртен изход в резултат на огнестрелните наранявания била реална и била избегната единствено и само благодарение на навременната медицинска намеса и на проведените висококвалифицирани оперативни интервенции. Заявява, че бил преживял силни болки, шок и страдания, както по време на нараняванията, така и по време на оперативните интервенции и периода на възстановяването, които болки, страх и неизвестност съпътствали живота му за дълго време, те сложили и отпечатък върху целия му живот до настоящия момент, понеже проявената агресия по време на нападението и незачитането на човешкия живот от страна на осъдения ответник Д. А. А. биха могли да имат и последващи проявления, отчитайки неговия жесток и отмъстителен характер. Поради което моли настоящия първоинстанционен съд на осн. чл.45 и сл. от ЗЗД да осъди ответника Д. А. А. да му заплати сумата от 80 000 лв. главница, представляваща парично обезщетение за причинените му неимуществени вреди/болки, шок, страдания и последващ страх/ вследствие на извършеното от него тежко умишлено престъпление, описано по- горе, ведно със законната върху посочената сума от датата на деликта/07.08.2015г./ до окончателното изплащане на сумите. В този смисъл е пледоарията на ищеца и неговите 2 бр. процесуални представители- адвокати. Заявява, че подробни съображения ще изложи в писмена Защита в определения от съда срок за това. Представил е Списък за разноси си по делото по реда на чл.80 от ГПК. В дадения му от съда 1- седмичен срок ищецът е представил писмена Защита по делото, в която излага подробно своите фактически и правни аргументи в подкрепа на исковите му претенции срещу ответника.

Ответникът- пълнолетния български гражданин Д. А. А. от гр.Ч., обл.С./в момента пребиваващ в Затвора- С.З./ в законния 1- месечен срок по чл.131-133 от ГПК е подал писмен Отговор на ИМ вх.№ 97/04.01.2024г., в който е взел отношение по доказателствените искания на ищеца, не е възразил против тях и не е имал свои нови доказателствени искания по това

първоинстанционно дело. Твърди, че исковите претенции против него били погасени по давност, че те били твърде завишени и необосновани, както по основание, така и по размер. В пледоарията на служебно назначения му процесуален представител- адвокат същото се поддържа изцяло, като се набляга основно върху възражението му за погасява на исковите претенции с изтичането на максималната законова давност за това от датата на деянието/07.08.2015г./, със законните последици от това. В дадения му от съда 1- седмичен срок ответникът не е представил своя писмена Защита по делото.

След като се запозна със становищата на всяка една от страните, със събраните по делото писмени и гласни доказателства, с приложимите по казуса материално- правни и процесуални норми, и като взе предвид константната практика на съдилищата в региона и страната по аналогични казуси, съдът счита за изяснено и доказано по несъмнен и безспорен начин следното :

ОТНОСНО ПРОЦЕСУАЛНАТА ДОПУСТИМОСТ НА ИСКОВЕТЕ :

Исковите са процесуално допустими, своевременно предявени, родово и местно подсъдни на настоящия първоинстанционен ОС- С.З., поради което съдът следва да се произнесе по съществото на исковите претенции по делото.

ОТНОСНО МАТЕРИАЛНАТА ОСНОВАТЕЛНОСТ НА ИСКОВЕТЕ:

Видно от събраните по делото писмени доказателства- доказателства по делото- Присъда № 23/03.07.2018г. по нохд № 589/2016г. по описа на ОС- С.З., Решение № 165/16.09.2019г. по внохд № 532/2018г. по описа на АС- Пловдив, Решение № 60210/19.07.2022 г. на ВКС, нохд № 589/2016г./т.1, т.2 и т.3/ и нохд № 379/2016г., двете по описа на ОС- С.З., вчнд № 489/2016г. по описа на АС- Пловдив, нд № 792/2021 г. по описа на ВКС, внохд № 344/2020г. по описа на АС- Пловдив, нд № 84/2021г. по описа на ВКС, внохд № 532/2018г. по описа на АС- Пловдив и ДП № 103-Ч/2015г./6 тома/ по описа на ОСлО при ОП- С.З., ответникът Д. А. А. от гр.Ч., обл.С. е признат за виновен в това, че на 07.08.2015г. в гр.Ч., обл.С. умишлено е прострелял с изстрел от пистолет пострадалия- ищеца Х. М. Г. от гр.Ч., обл.С., което е било квалифицирано, като престъпление по смисъла на чл.116, ал.1, т.4, пр.3 във вр.с чл.115 и във вр. с чл.20, ал.2 и чл.18, ал.1 от НК, като ответникът е

бил признат за виновен и осъден с влязла в законна сила на 19.07.2022г. осъдителна Присъда по н.о.х.д.№ 589/2016г. по описа на ОС- С.З., на 20 г. „лишаване от свобода“, със законните последици, което не се оспорва от никоя от страните по делото от фактическа и правна страна.

Видно от събраните по делото гласни доказателства- показанията на разпитаните по делото общо 2 бр. свидетели се установи следното :

Първата свидетелка С.К.Д./***/, на 07.08.2015г. синът ѝ/ищеца/ Х. Г. е бил прострелян, след което е бил настанен в Интензивното отделение на УМБАЛ- гр.С.З., 5 дни е бил в кома и след това 15 дни по етажите в отделението. Тогава ищецът целият бил налепен с едни инструменти по него и не му давали да плаче. За първи път го видяла 6- я ден, когато го качили по етажите с тръби, планки и машини по него. Не му давали изобщо да говори. Събирала се една гной. На шестия ден като го качили и го видяла, но лекарите ѝ забранили да говори с него. Ищецът бил стресиран, целия треперел от болки, и лекарят ѝ казал, че имало опасност за живота му. В продължение на 20 дни жена му/втората свидетелка С.Й./ стояла, като негов придружител с него в болницата и тя започнала да го посещава по- редовно, като той много се стресирал и се плашел. Когато го изписали от болницата, всяка седмица тя му купувала лекарства за по 150 лв. месечно от Пловдив в продължение на 5-6 месеца. В този период ищецът пак се притеснявал, стресиран бил от самия побоя, споделял бил винаги, че има страх за живота си, плашел се от случилото се с него и от болката в ръката му. Сега имал оплакване от лявата ръка, не можел да работи тежка работа, зимно време имал проблеми със засегнатия му бял дроб. Ако имал настинки, отивали на рентген и му вземали лекарства.

В подобна насока са и показанията на втората свидетелка С.С.Й./живееща на съпружески начала с ищеца от 17 г./, на 07.08.2015г. ищеца Х. Г. е бил прострелян, за което ѝ съобщили съседите. Тя първоначално припаднала и по- късно отишла да го види, но той с линейката вече бил закаран в гр.С.З.. Дошла с кола в гр.С.З. и го видяла в Спешното отделение на болницата, но не могла да го види. В ищеца имало пари и ѝ ги дали, като му поискали личната карта. На третия ден го качили в стая в отделението, като тя му била придружителка. Ищецът бил с много болки и докторите казали, че са направили и невъзможно за спасяването му. Когато

спял, той целият се тресял, защото имал треска. Били 17 дни в болницата, след което лечението продължило още 4- 5 месеца в къщи с болки. Купила едни малки лекарства за 150 лв., и така 4- 5 месеца го поддържали с тези лекарства, като той не можел да работи тежка работа, защото го боляла дясната му ръката и тя треперела. Когато го качиха в стаята в болницата, тогава тя първоначално говорела с него- той бил много уморен и нямал много сили, и дори тя се уплашила, когато го видяла. Говорел много бавно, като първият въпрос бил за децата, а когато я видял, много бил уплашен от болките. След изписването от болницата лечението му продължило още близо 3- 4 месеца, като го било страх да излезе до входната врата, но пак имал стрес. Сега вече нямал страх от тези хора, но и сега още не можел да работи тежка работа, като вземал инвалидна пенсия. Преди нараняването му това ищецът работел редовно на полето. Ответника също ходел на полето да работи, там се виждали- режели лавандула, копаели, рязали рози. През зимата ходели там, където имало някаква работа.

Съдът кредитира изцяло показанията на двете общо 2 бр. свидетелки, макар, че всяка една от тях е в много близки родствени/първата е майка/ и семейни отношения/втората е съжителстваща на семейни начала/ с пострадалия ищец, тъй като те са обективни, пълни, искрени и непротиворечиви, и се подкрепят от събраните по делото писмени доказателства и от приетото без възражение от която и да е от страните по делото писмено заключение на съдебно- медицинската експертиза/СМЕ/.

От своя страна, съгласно от заключението на приетата по делото без възражения от никоя от страните съдебно- медицинска експертиза/СМЕ/, подробно описаните в нея травматични увреждания от ответника на ищеца отговарят на тези, описани в самата Искова молба по делото и в мотивите на осъдителната присъда срещу ответника. Нараняването на дясната мишница е от характер да причини трайно затруднение на движението на дясната ръка на ищеца за срок по- голям от 1 месец. Като при правилно протичане на оздравителния процес, срокът за възстановяване е от порядъка на 5- 6 месеца. В конкретния случай към днешна дата имало още известно ограничение в обема на движенията в раменната става на десния горен крайник/ръката/. От друга страна нараняването на гръдния кош на пострадалия ищец е от характер да причини разстройство на здравето, временно опасно за живота му. Като срокът за възстановяването му от тези общо 2 бр. отделни телесни травми е

още около 2 месеца занапред.

Съдът кредитира изцяло заключението на СМЕ, като изготвено пълно, обективно, професионално и мотивирано, със законните последици от това.

Следователно от събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и от заключението на СМЕ се установи по несъмнен и безспорен начин, че ответникът- извършител е осъществил фактическия състав на разпоредбата на чл.45 от ЗЗД, като на 07.08.2015г. е причинил на пострадалия- ищец 2 бр. отделни травматични увреждания на белия дроб и на дясната ръка, като му е причинил физически и психически болки и страдания, които и към настоящия момент/8, 5 г. след датата на деликта/ още не са напълно възстановени и отшумели, и медицински това ще продължи още поне 2- 3 месеца занапред.

Принципът на законовата справедливост изисква пострадалия ищец да бъде материално/парично/ обезщетен за претърпените физически и психически болки и страдания от ответника- извършител в резултат на престъпното му поведение и деликта на 07.08.2015г., ведно със законните последици от това.

ОТНОСНО ВИДА И РАЗМЕРА НА ГЛАВНИЦАТА НА ИСКА:

Съдът счита, че искът за главница е доказан изцяло и пълно по фактическо и правно основание в хода на съдебното дирене по настоящото първоинстанционно гражданско дело, като към датата на извършване на вредоносното деяние от ответника/07.08.2015г./, с оглед вида на прекия умисъл, естеството, вида, тежестта и възстановимостта на причинените телесни повреди, адекватните парични обезщетения за такива увреждания към онзи момент за идентични казуси и продължителността на лечението и възстановяването у пострадалия ответник, дължимото парично обезщетение е в справедливия, обоснован и доказан пълен исков размер от претендираните общо 80 000 лв. главница, със законните последици.

ОТНОСНО МОРАТОРНИТЕ ЛИХВИ ВЪРХУ ГЛАВНИЦИТЕ :

Към него съгл. чл.82- 86 от ЗЗД следва ответникът- извършител да бъде осъден да заплати на пострадалия ищеца и дължимата върху главницата от 80 000 лв. законна лихва, считано от датата на увреждането/07.08.2015г./ до окончателното изплащане на сумите, ведно с всички законни последици от това.

ОТНОСНО ДАВНОСТТА :

Съгласно постоянната, неизменяна и непроменяна разпоредба на чл.120 от ЗЗД/в редакцията ѝ от Д.в.№ 30/1990г. до сега/, давността не се прилага служебно от съда, а е в резултат на своевременно и формално направено възражение от страна на ответника.

Относно възражението на ответника за изтекла спрямо него законова погасителна давност относно исковите претенции на ищеца, съдът констатира, че към датата на деликта/07.08.2015г./ са били в сила относимите норми на чл.110 от ЗЗД/“обща“ 5- годишна погасителна давност/, чл.111 от ЗЗД/“кратка“ 3- годишна погасителна давност/ и е бил отменен изцяло дотогавашния чл.112 от ЗЗД съгласно законовата редакция/Д.в.№ 12/1993г./ и още не са били приети, публикувани влезли в сила новите, по- благоприятни за ищеца законови разпоредби на настоящата редакция на чл.112 от ЗЗД/публикуван в Д.в.№ 102/2020г., влязъл в законна сила от 02.06.2021г./.

Поради което от датата на деянието/07.08.2015г./, при действалата тогава редакция на чл.110 от ГПК е била предвидена общата 5- годишна давност, която е изтекла на 07.08.2020г., и тя няма как да бъде законово или съдебно продължена. Сегашната нова законова редакция на чл.112, ал.1 във вр. с чл.112, ал.2, т.2 и ал.3 и във вр. с чл.115 и чл.118 от ЗЗД за предвидената занапред/екс нунг/ по- дълга „специална“ 10- годишна давност за непозволено увреждане/каквото е процесното/.

Наред с това съгласно разпоредбата на чл.114, ал.1 във вр. с ал.3 от ЗЗД, за вземанията от непозволено увреждане/каквото очевидно е процесното такова/, давността започва да тече от откриването на дееца, което съгласно приложените приключени наказателни производства срещу ответника/там обвиняем и съответно подсъдим/, същият е бил безспорно открит и задържан под стража/на същата тази дата- 07.08.2015г./ съгласно постановената и влязла в законна сила /стр.2, абзац 3/ осъдителна Присъда № 23/03.07.2018г. по приключеното НОХД № 589/2106г. по описа на ОС- С.3./л.5- 7 от настоящото гр.дело/.

Поради което с изтичането на най- дългата тогавашна „обща“ 5- годишна законова давност по действалия текст на чл.110 от ЗЗД на 07.08.2020г., считано от следващата дата/08.08.2020г./ пострадалият от непозволеното увреждане ищец е с погасено по давност вземане към извършителя/ответник/

и този изтекъл тогава законен 5- годишен срок не е бил и не може да бъде спряен, продължен, удължен или възстановен/дори и с новия законов 10- годишен давностен срок/ по сегашната нова и актуална редакция на чл.112, ал.1 във вр. с ал.2, т.2 на ЗЗД.

В тази връзка направеното от ответника- извършител устно във второто о.с.з. на 07.03.2024г. някакво признание по принцип на евентуалната дължимост на исковата претенция на ищеца против него и оспорването основно на неговия размер, не представляват от процесуална и от материална гледна точка някакво изрично и официално признание на иска по смисъла на чл.237 от ГПК и не водят по никакъв начин до някаква материалноправна последица относно твърдяната от ищеца- пострададал основателност на исковите му претенции за главница и лихви при вече отдавна/07.08.2024г./ изрично и своевременно направено писмено и устно пред настоящия първоинстанционен граждански съд изрично негово възражение за изтеклата абсолютна максимална законова давност.

Предвид което възражението на ответника за изтекла спрямо него максимална законова погасителна давност относно процесните искиви претенции на ищеца, се явява напълно мотивирано, законосъобразно и правилно, и следва да бъде взето предвид от настоящия първоинстанционен съд. В резултат на което доказани претенции на ищеца против ответника за главница и лихви се явяват основателни и доказани, но като погасени поради настъпила за тях законова давност, следва да бъдат изцяло отхвърлени, ведно с всички законови последици от това.

ОТНОСНО РАЗНОСКИТЕ ПО ДЕЛОТО:

Предвид гореизложеното и с оглед цялостното отхвърляне на погасените по давност искиви претенции на ищеца към ответника, ответникът не дължи на ищеца направените от него разноски за заплащане възнаграждение на един пълномощник- адвокат по аргумента на противното/аргументум пер контрариум/ предвид разпоредбата на чл.78, ал.1 от ГПК, със законните последици.

С оглед погасяването по давност на исковите за главница по чл.45 от ЗЗД и за мораторна лихва по чл.82- 86 от ЗЗД, и предвид отхвърлянето на тези искиве на ищеца против ответника, на осн. чл.83, ал.1, т.4 и ал.3 във вр. чл.71- 73 и чл.78, ал.6 от ГПК пострадалият ищецът следва да бъде осъден да

заплати дължимата 4 % ДТ в размер на 3 200 лв. върху предявената главница от 80 000 лв., както и заплатеното възнаграждение на поисканото от него вещо лице- лекар по приетата СМЕ по делото, в размер на бюджетно заплатените му 800 лв./или общо 4 000 лв./, които ищецът следва да внесе по приходната сметка на ОС- С.З. в обслужващата го “ЦКБ- АД”, клон С.З., в полза на органите на съдебната власт, в приход на ВСС- гр.София.

Настоящото първоинстанционно съдебно Решение може да се обжалва в законните 2- седмични срокове от датите на връчването му на всяка една от страните по делото, чрез настоящия първоинстанционен Окръжен съд- гр. Стара Загора пред въззивния му Апелативен съд- гр.Пловдив.

Ето защо предвид гореизложеното и на осн. чл.45- 49 във вр. с чл.52- 53 и чл.82- 86 и чл.110- 120 от ЗЗД, първоинстанционният Окръжен съд- Стара Загора

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковете на Х. М. Г.- ЕГН ***** от гр.Ч., *** против Д. А. А.- ЕГН ***** от гр.Ч., обл.С., ул.“Кокиче“ № 40/в момента пребиваващ в Затвора- С.З./ за заплащане на парично обезщетение за претърпени неимуществени вреди от нанесени му телесни повреди тежко умишлено престъпление на 07.08.2015г. в гр.Ч., обл.С. в размер на главница от 80 000 лв. за причинените му болки, шок, страдания и последващ страх, вследствие на извършеното от него тежко умишлено престъпление, ведно със законната върху главницата от 80 000 лв. от датата на деликта/07.08.2015г./ до окончателното изплащане на сумите, поради погасяването им с изтекла обща **5- годишна** законова давност от датата на деянието и на задължането на дееца- ответник/07.08.2015г./ до датата на предявяването на иска в съда/07.09.2023г./, със законните последици от това.

ОСЪЖДА Х. М. Г.- ЕГН ***** от гр.Ч., *** да заплати направените по делото служебни разноски в размер на общо 4 000 лв./четири хиляди лева/ по приходната сметка на ОС- С.З. в обслужващата го „ЦКБ“- АД, клон С.З. за :

1.Дължима ДТ- 3 200 лв./три хиляди и двеста лева/.

2.Заплатеното възнаграждение на вещото лице по СМЕ- **800**

лв./осемстотин лева/.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в **2- седмичен** срок от връчването му на всяка от страните, чрез ОС- С.З. пред АС- Пловдив.

Съдия при Окръжен съд – Стара Загора: _____